

2. Et manē consurgens Absalom, stabat iuxta introitum portæ, & omnem virum, qui habebat negotium ut veniret ad regis iudicium, vocabat Absalom ad se, & dicebat: De qua civitate es tu? Qui respondens aiebat: Ex una tribu Israël ego sum servus tuus.

3. Respondebatque ei Absalom: Videntur mihi sermones tui boni & iusti. Sed non est qui te audiat constitutus a rege. Dicebatque Absalom:

4. Quis me constituat iudicem super terram, ut ad me veniant omnes, qui habent negotium, & iuste iudicem?

5. Sed & cum accederet ad eum homo ut salutaret illum, extendebat manum suam, & apprehendens, osculabatur eum.

6. Faciebatque hoc omni Israël venienti ad iudicium, ut audiretur a rege, & sollicitabat corda virorum Israël.

7. Post * quadraginta autem annos, dixit Absalom ad Regem David: Vadam, & reddam vota mea que vovi Domino in Hebron.

8. Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syriae, dicens: Si reducerit me Dominus in Ierusalem, sacrificabo Domino.

9. Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et surrexit, & abiit in Hebron.

10. Misit autem Absalom exploratores in universas tribus Israël, dicens: Statim ut audieritis clangorem buccinæ, dicite: Regnavit Absalom in Hebron.

11. Porrò cum Absalom ierunt ducenti viri de Ierusalem vocati, euntes simplici corde, & causam penitus ignorantes.

12. Accersivit quoque Absalom Achitophel Gilonitem consiliarium David, de civitate sua Gilo. Cùmque immolaret victimas, facta est coniuratio valida, populusque concurrere augebatur cum Absalom.

13. Venit igitur nuncius ad David, dicens: Toto corde universus Israël sequitur Absalom.

14. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Ierusalem: Surgite, fugiamus: neque enim erit nobis effugium a facie Absalom: festinate egredi, ne forte veniens occupet nos, & impellat super nos ruina, & percutiat civitatem in ore gladii.

15. Dixeruntque servi regis ad eum: omnia quæcumque præcepit Dominus noster rex, libenter exequemur servi tui.

16. Egressus est ergo rex, & universa domus eius pedibus suis: & dereliquit

* Plurimi codices legunt, post 7 notatur, ut notant E-stius, & alii, hancque lectionem retinuerat Sixtus V. in editione sua. Et sane retinendam suadet narrationis series: is enim annus 4. numerandus videtur a reddito Absalonis (ut sit mundi 2981.) Ant. Chr. 1023. Quatuor enim annos intercessisse notat etiam Iosephus.

rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum.

17. Egressusque rex & omnis Israël pedibus suis, stetit procul a domo.

18. Et universi servi eius ambulabant iuxta eum, & legiones Cerethi, & Phelathi, & omnes Gethæi, pugnatōres validi, sexcenti viri qui secuti eum fuerant de Geth pedites, præcedebant regem.

19. Dixit autem rex ad Ethai Gethæum: Cur venis nobiscum? revertere, & habita cum rege, quia peregrinus es, & egressus es de loco tuo.

20. Heri venisti, & hodie compelleris nobiscum egredi? ego autem vadam quod iturus sum: revertere, & reduce tecum fratres tuos, & Dominus faciet tecum misericordiam, & veritatem, quia ostendisti gratiam & fidem.

21. Et respondit Ethai regi, dicens: Vivit Dominus, & vivit dominus meus rex: quoniam in quocumque loco fueris domine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.

22. Et ait David Ethai: Veni, & transi. Et transiit Ethai Gethæus, & omnes viri, qui cum eo erant, & reliqua multitudo.

23. Omnesque fiebant voce magna, & universus populus transibat: rex quoque transgrediebatur Torrentem Cédron, & cunctus populus incedebat contra viam, que respicit ad desertum.

24. Venit autem & Sadoc sacerdos, & universi Levitæ cum eo, portantes arcam fœderis Dei, & deposuerunt arcam Dei: & ascendit Abiathar, donec expletus esset omnis populus, qui egressus fuerat, de civitate.

25. Et dixit rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in urbem: si invenero gratiam in oculis Domini, reduce me, & ostendet mihi eam, & tabernaculum suum.

26. Si autem dixerit mihi: Non places: præsto sum, faciat quod bonum est coram se.

27. Et dixit rex ad Sadoc sacerdotem: O videns revertere in civitatem in pace: & Achimaas filius tuus, & Ionathas filius Abiathar duo filij vestri, sint vobiscum.

28. Ecce ego abscondar in campestribus deserti, donec veniat sermo a vobis indicans mihi.

29. Reportaverunt ergo Sadoc, & Abiathar arcam Dei in Ierusalem: & manserunt ibi.

30. Porrò David ascendebat Clivum oli-

olivarium, scændens & flens, nudis pedibus incedens, & operto capite, sed & omnis populus, qui erat cum eo, operto capite ascendebat plorans.

31. Nunciatum est autem David quòd & Achitophel esset in coniuratione cum Absalom, dixitque David: Infatua, quæso, Domine consilium Achitophel.

32. Cùmque ascenderet David summitem montis, in quo adoraturus erat Dominum, ecce occurrit ei Chusai Arachites, scissa veste, & terra pleno capite.

33. Et dixit ei David: Si veneris mecum, ieris mihi onerari: si autem in civitate revertaris, & dixeris Absalom: Servus tuus sum, rex: sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus: dissipabis consilium Achitophel.

34. Habes autem tecum Sadoc, & Abiathar sacerdotes: & omne verbum quodcumque audieris de domo regis, indica bis Sadoc, & Abiathar sacerdotibus.

35. Sunt autem cum eis duo filij eorum Achimaas filius Sadoc, & Ionathas filius Abiathar: & mitetis per eos ad me omne verbum quod audieritis.

36. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

37. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

38. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

39. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

40. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

41. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

42. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

43. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

44. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

45. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

46. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

47. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

48. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

49. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

50. Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

Eodem ann. 2981. Ant. Chr. 1023.

* Inf. 19. 27.

REGUM II.

51. Venit ergo rex David usque Bahurim: & ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saül, nomine Semei, filius Gerai, procedebatque egrediens, & maledicebat, sup. multos, & huiusmodi.

52. Mittebatque lapides contra David, & contra universos servos regis David: omnis autem populus, & universi bellatores a dextro, & a sinistro latere regis incedebant.

53. Ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi: Egredere, egredere vir sanguinum, & vir Belial.

54. Reddidit tibi Dominus universum sanguinem domus Saül: quoniam invasisti regnum pro eo, & dedit Dominus regnum in manu Absalom filij tui, & ecce premunt te mala tua, quoniam vir sanguinum es.

55. Dixit autem Abisai filius Sarviae regi: Quare maledicisti canis hic mortuus domino meo regi? vadam, & amputabo caput eius.

56. Et ait rex: Quid mihi & vobis est filij Sarviae? dimitte eum, ut maledicatur Dominus enim præcepit ei ut malediceret David: & quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit?

57. Et ait rex Abisai, & universis servis suis: Ecce filius meus, qui egressus est de utero meo, quærit animam meam: quantò magis nunc filius femini? dimitte eum ut maledicat iuxta præceptum Domini.

58. Si forte respiciat Dominus afflictionem meam, & reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodierna.

59. Ambulabat itaque David & socij eius per viam cum eo. Semei autem per iugum montis ex latere, contra illum gradebatur, maledicens, & mittens lapides adversum eum, terramque spargens.

60. Venit itaque rex, & universus populus cum eo lassus, & refocillati sunt ibi.

61. Absalom autem & omnis populus eius ingressi sunt Ierusalem, sed & Achitophel cum eo.

62. Cùm autem venisset Chusai Arachites amicus David ad Absalom, locutus est ad eum: Salve rex, salve rex.

63. Ad quem Absalom, hæc est, inquit, gratia tua ad amicum tuum? quare non ivisti cum amico tuo?

64. Et ait rex Siba: Tua sint omnia quæ fuerunt Miphiboseth. Dixitque Siba: Oro ut inveniam gratiam coram te, domine mi rex.

* Reg. 1. 8.

19. Sed ut & hoc inferam, qui ego serviturus sum? nonne filio regis? sicut patri patri tuo, ita parebo & tibi.

20. Dixit autem Absalom ad Achitophel: Inite consilium quid agere debeamus.

21. Et ait Achitophel ad Absalom: Ingredere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiendam domum: ut cum audierit omnis Israël quod fedaveris patrem tuum, roborentur tecum manus eorum.

* Supr. 12.
11.

22. * Tetenderunt ergo Absalom tabernaculum in solario, ingressusque est ad concubinas patris sui coram universo Israël.

23. Consilium autem Achitophel, quod dabat in diebus illis, quasi si quis consulere Deum: sic erat omne consilium Achitophel, & cum esset cum David, & cum esset cum Absalom.

CAPUT XVII.

Chusai dissipat consilium Achitophel, de obruendo statim Davide, idque per nuncios indicat David, qui consilio Chusai transit Iordanem, quare se suspendit Achitophel: tres amici David munera adferunt, ne eius populus necessariis regens deficeret.

Eodem
ann. 2981.
Ant. Chr.
1023.

1. Dixit ergo Achitophel ad Absalom: Eligam mihi duodecim millia virorum, & consurgens persequar David hac nocte.

2. Et irruens super eum (quippe qui lassus est, & solutis manibus) percussit eum: cumque fugerit omnis populus, qui cum eo est, percussit regem desolatum.

3. Et reducam universum populum, quomodo unus homo reverti solet: unum enim virum tu quaeris: & omnis populus erit in pace.

4. Placuitque sermo eius Absalom, & cunctis maioribus natu Israël.

5. Ait autem Absalom: Vocate Chusai Arachiten, & audiamus quid etiam ipse dicat.

6. Cumque venisset Chusai ad Absalom, ait Absalom ad eum: Huiusmodi sermone locutus est Achitophel: facere debemus an non? quod das consilium?

7. Et dixit Chusai ad Absalom: Non est bonum consilium, quod dedit Achitophel hac vice.

8. Et rursus intulit Chusai: Tu nosti

patrem tuum, & viros, qui cum eo sunt, esse fortissimos: & amaro animo, veluti si ursa raptis carulis in saltu saeviat: sed & pater tuus vir bellator est, nec morabitur cum populo.

9. Forsitan nunc latitat in foveis, aut in uno, quo voluerit, loco: & cum ceciderit unus quilibet in principio, audiet quicumque audierit, & dices: Facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom.

10. Et fortissimus quisque, cuius cor est quasi leonis, & pavore solvetur: scit enim omnis populus Israël fortem esse patrem tuum, & robustos omnes qui cum eo sunt.

11. Sed hoc mihi videtur rectum esse consilium: Congregetur ad te universus Israël, a Dan usque Bersabee, quasi arena maris innumerabilis: & tu eris in medio eorum.

12. Et irruemus super eum in quocumque loco inventus fuerit: & operiemus eum, sicut cadere solet ros super terram: & non relinquemus de viris, qui cum eo sunt, ne unum quidem.

13. Quod si urbem aliquam fuerit ingressus, circumdabit omnis Israël civitatem illi funes, & trahemus eam in torrentem, ut non reperiatur ne calculus quidem ex ea.

14. Dixitque Absalom, & omnes viri Israël: Melius est consilium Chusai Arachitae, consilio Achitophel: Domini autem nutu dissipatum est consilium Achitophel utile, ut induceret Dominus super Absalom malum.

15. Et ait Chusai Sadoc, & Abiathar sacerdotibus: Hoc & hoc modo consilium dedit Achitophel Absalom, & senioribus Israël: & ego tale & tale dedi consilium.

16. Nunc ergo mitte cito, & nunciate David, dicentes: Ne moreris nocte hac in campestribus deserti, sed absque dilatione transgredere: ne forte absorbeat rex, & omnis populus qui cum eo est.

17. Ionathas autem & Achimaas stabant iuxta Fontem Rogel: abiit ancilla & nunciavit eis: & illi profecti sunt, ut referrent ad regem David nuncium: non enim poterant videri, aut introire civitatem.

18. Vidit autem eos quidam puer, & indicavit Absalom: illi vero concito gradu ingressi sunt domum cuiusdam viri in Bahurim, qui habebat puteum in vestibulo suo, & descenderunt in eum.

19. Tulit autem mulier, & expandit velamen super os putei, quasi siccas pisanas: & sic latuit res.

20. Cum-

20. Cumque venissent servi Absalom in domum, ad mulierem dixerunt: Ubi est Achimaas & Ionathas? Et respondit eis mulier: Transierunt festinanter, gustata paululum aqua. At hi qui quaerebant, cum non reperissent, reversi sunt in Ierusalem.

21. Cumque abiissent, ascenderunt illi de puteo, & pergentes nunciaverunt regi David, & dixerunt: Surgite, & transite cito fluvium: quoniam huiusmodi dedit consilium contra vos Achitophel.

22. Surrexit ergo David, & omnis populus qui cum eo erat, & transierunt Iordanem, donec dilucesceret: & ne unus quidem residuus fuit, qui non transisset fluvium.

23. Porro Achitophel videns quod non fuisset factum consilium suum, stravit asinum suum, surrexitque, & abiit in domum suam, & in civitatem suam: & disposita domo sua, suspendio interiit, & sepultus est in sepulchro patris sui.

24. David autem venit in Castra, & Absalom transivit Iordanem, ipse & omnes viri Israël cum eo.

25. Amasam vero constituit Absalom pro Ioab super exercitum: Amasa autem erat filius viri, qui vocabatur Ietra de Israël, qui ingressus est ad Abigail filiam Naas, sororem Sarviae, quae fuit mater Ioab.

26. Et castrametatus est Israël cum Absalom in terra Galaad.

27. Cumque venisset David in Castra, Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon, & Machir filius Ammihel de Lodabar, & Berzellai Galaadites de Rogelim,

28. obtulerunt ei stratoria, & tapetia, & vasa fictilia, frumentum, & hordeum, & farinam, & polentam, & fabam, & lentem, & frixum cicer,

29. & mel, & butyrum, oves, & pingues vitulos, dederuntque David, & populo, qui cum eo erat, ad vescendum: suspecti enim sunt, populum fame, & siti fatigari in deserto.

CAPUT XVIII.

Absalom victus praelio, quercuque pendens ab Ioab transfoditur, quod audiens David, amarè eum flevit.

Eodem
ann. 2981.
Ant. Chr.
1023.

1. Igitur considerato David populo suo constituit super eos tribunos & centuriones,

2. & dedit populi tertiam partem sub manu Ioab, & tertiam partem sub manu Abisai filij Sarviae fratris Ioab, & tertiam partem sub manu Ethai, qui erat de Geth, dixitque rex ad populum: Egre diar & ego vobiscum.

3. Et respondit populus: Non exibis sive enim fugerimus, non magnopere ad eos de nobis pertinebit: sive media pars ceciderit e nobis, non satis curabunt: quia tu unus pro decem millibus computaris: melius est igitur ut sis nobis in urbe praesidio.

4. Ad quos rex ait: Quod vobis videtur rectum, hoc faciam. Stetit ergo rex iuxta portam: egrediebaturque populus per turmas suas centeni, & milleni.

5. Et praecepit rex Ioab, & Abisai, & Ethai, dicens: Servate mihi puerum Absalom. Et omnis populus audiebat precipientem regem cunctis principibus pro Absalom.

6. Itaque egressus est populus in campum contra Israël, & factum est praelium in saltu Ephraim.

7. Et casus est ibi populus Israël ab exercitu David, factaque est plaga magna in die illa: viginti millium.

8. Fuit autem ibi praelium dispersum super faciem omnis terrae, & multo plures erant, quos saltus consumperat de populo, quam hi, quos voraverat gladius in die illa.

9. Accidit autem ut occurreret Absalom servis David, sedens mulo: cumque ingressus fuisset mulus subter condensam quercum & magnam, adhesit caput eius quercui: & illo suspensus inter caelum & terram, mulus, cui incederat, pertransivit.

10. Vidit autem hoc quispiam, & nunciavit Ioab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu.

11. Et ait Ioab viro, qui nunciaverat ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti siclos, & unum balteum?

12. Qui dixit ad Ioab: Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequam mitterem manum meam in filium regis: audientibus enim nobis praecepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, dicens: Custodite mihi puerum Absalom.

13. Sed & si fecissem contra animam meam audacter, nequamquam hoc regem latere potuisset, & tu stares ex adverso?

14. Et ait Ioab: Non sicut tu vis, sed

Bb 3 ag-

aggrediar eum coram te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitaret hærens in quercu,

15. curruerunt decem iuvenes armigeri Iobab, & percipientes interfecerunt eum.

16. Cecinit autem Iobab buccinam, & retinuit populum, ne persequeretur fugientem Israël, volens parcere multitudini.

17. Et tulerunt Absalom, & proiecerunt eum in saltu, in foveam grandem, & comportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis: omnis autem Israël fugit in tabernacula sua.

18. Porro Absalom erexerat sibi, cum adhuc viveret, titulum qui est in Valle regis: dixerat enim: Non habeo filium, & hoc erit monumentum nominis mei. Vocavitque titulum nomine suo, & appellatur Manu Absalom, usque ad hanc diem.

19. Achimaas autem filius Sadoc, ait: Curram, & nunciabo regi, quia iudicium fecerit ei Dominus de manu inimicorum eius.

20. Ad quem Iobab dixit: Non eris nuncius in hac die, sed nunciabis in alia: hodie nolo te nunciare, filius enim regis est mortuus.

21. Et ait Iobab Chusi: Vade, & nuncia regi quæ vidisti. Adoravit Chusi Iobab, & cucurrit.

22. Rursus autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Iobab: Quid impedit si etiam ego curram post Chusi? Dixitque ei Iobab: Quid vis currere fili mi? non eris boni nuncij baiulus.

23. Qui respondit: Quid enim si cucurrero? & ait ei: Curre. Currens ergo Achimaas per viam compendij, transivit Chusi.

24. David autem sedebat inter duas portas: speculator verò, qui erat in fastigio portæ super murum, elevans oculos, vidit hominem currentem solum.

25. Et exclamans indicavit regi: dixitque rex: Si solus est, bonus est nuncius in ore eius. Properante autem illo, & accedente propius,

26. vidit speculator hominem alterum currentem, & vociferans in culmine, ait: Apparet mihi alter homo currens solus. Dixitque rex: Et iste bonus est nuncius.

27. Speculator autem, Contemplor, ait, cursum prioris, quasi cursum Achimaas filij Sadoc. Et ait rex: Vir bonus est: &

nuncium portans bonum, venit.

28. Clamans autem Achimaas, dixit ad regem: Salve rex. Et adorans regem coram eo pronus in terram, ait: Benedictus Dominus Deus tuus, qui conclusit homines qui levaverunt manus suas contra dominum meum regem.

29. Et ait rex: Estne pax puero Absalom? Dixitque Achimaas: Vidi tumultum magnum, cum mitteret Iobab servus tuus, ô rex, me servum tuum: nescio aliud.

30. Ad quem rex: Transi, ait, & sta hic. Cumque ille transisset, & staret,

31. apparuit Chusi: & veniens ait: Bonum apporto nuncium, domine mi rex: iudicavit enim pro te Dominus hodiè de manu omnium qui surrexerunt contra te.

32. Dixit autem rex ad Chusi: Estne pax puero Absalom? Cui respondens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer, inimici domini mei regis, & universi qui consurgunt adversus eum in malum.

33. Contristatus itaque rex, ascendit cœnaculum portæ, & flevit. Et sic loquebatur, vadens: * Fili mi Absalom, Absalom fili mi: quis mihi tribuat ut ego moriar pro te, Absalom fili mi, fili mi Absalom? *Inf. 19. 4.*

CAPUT XIX.

David Iobab verbis commotus, cessat plangere Absalom, & suos conspiratores sibi reconciliat, & a viris Iuda in Ierusalem reducit, ac Semèi veniam precanti, ignoscit, & Miphiboseth recipit, tubens ut agros cum Siba dividat: valedicit ipsi Berzellai retinens secum Chamaam; Israël autem cum Iuda pro Davide acriter contendit.

1. Nunciatum est autem Iobab quòd rex fletet & lugeret filium suum: *Eodem ann. 2981.*

2. & versa est victoria in luctum in die illa omni populo: audivit enim populus in die illa dici: Dolet rex super filio suo.

3. Et declinavit populus in die illa ingredi civitatem, quomodo declinare solet populus versus & fugiens de prælio.

4. Porro rex operuit caput suum, & clamabat voce magna: Fili mi Absalom, Absalom fili mi, fili mi.

5. Ingressus ergo Iobab ad regem in domum, dixit: Confudisti hodie vultus omnium servorum tuorum, qui salvam fecerunt animam tuam, & animam filiorum tuo-

tuorum, & filiarum tuarum, & animam uxorum tuarum, & animam concubinarum tuarum.

6. Diligis odientes te, & odio habes diligentes te: & ostendisti hodie quia non curas de ducibus tuis, & de servis tuis: & verè cognovi modò, quia si Absalom viveret, & omnes nos occubissemus, tunc placeret tibi.

7. Nunc igitur surge, & procede, & alloquens satisfac servis tuis: iuro enim tibi per Dominum, quòd si non exieris, ne unus quidem remansurus sit tecum nocte hac: & peius erit hoc tibi, quàm omnia mala, quæ venerunt super te ab adolescentia tua usque in præsens.

8. Surrexit ergo rex & sedit in porta: & omni populo nunciatum est quòd rex sederet in porta: venitque universa multitudo coram rege: Israël autem fugit in tabernacula sua.

9. Omnis quoque populus certabat in cunctis tribubus Israël, dicens: Rex liberavit nos de manu inimicorum nostrorum, ipse salvavit nos de manu Philistinorum: & nunc fugit de terra propter Absalom.

10. Absalom autem, quem unximus super nos, mortuus est in bello: usquequo siletis, & non reducit regem?

11. Rex verò David misit ad Sadoc, & Abiathar sacerdotes, dicens: Loquimini ad maiores natu Iuda, dicentes: Cur venitis novissimi ad reducendum regem in domum suam? (Sermo autem omnis Israël pervenerat ad regem in domo eius.)

12. Fratres mei vos, os meum, & caro mea vos, quare novissimi reducit regem?

13. Et Amasaas dicit: Nonne os meum, & caro mea es? Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si non magister militiæ fueris coram me omni tempore pro Iobab.

14. Et inclinavit cor omnium virorum Iuda, quasi viri unus: miseruntque ad regem, dicentes: Revertere tu, & omnes servi tui.

15. Et reversus est rex: & venit usque ad Iordanem, & omnis Iuda venit usque in Galgalam ut occurreret regi, & traderet eum Iordanem.

* 3. Reg. 2. 8.

16. * Festinavit autem Semèi filius Gera filij Iemini de Bahurim, & descendit cum viris Iuda in occursum regis David.

17. cum mille viris de Benjamin, & Siba puer de domo Saül: & quindecim

filij eius, ac viginti servi erant cum eo: & irrumpentes Iordanem, ante regem

18. transierunt vada, ut traderent domum regis, & facerent iuxta iussionem eius; Semèi autem filius Gera prostratus coram rege, cum iam transisset Iordanem,

19. dixit ad eum: Ne reputes mihi domine mi iniquitatem, neque memineris iniuriarum servi tui in die quæ egressus es domine mi rex de Ierusalem, neque ponas rex in corde tuo.

20. Agnosco enim servus tuus peccatum meum: & idcirco hodiè primus veni de omni domo Ioseph, descendique in occursum domini mei regis.

21. Respondens verò Abisai filius Sarviae, dixit: Numquid pro his verbis non occideret Semèi, quia maledixit christo Domini?

22. Et ait David: Quid mihi, & vobis filij Sarviae? cur effimini mihi hodie in satan? Ergone hodie interficietur vir in Israël? an ignoro hodie me factum regem super Israël?

23. Et ait rex Semèi: Non morieris. Iuravitque ei.

24. Miphiboseth quoque filius Saül descendit in occursum regis illotis pedibus, & intonsa barbâ: vestesque suas non laverat a die qua egressus fuerat rex, usque ad diem reversionis eius in pace.

25. Cumque Ierusalem occurrisset regi, dixit ei rex: Quare non venisti mecum Miphiboseth?

26. Et respondens ait: Domine mi rex, servus meus contempsit me: dixique ei ego famulus tuus ut sterneret mihi asinum, & ascendens abirem cum rege: claudus enim sum servus tuus.

27. * Insuper & accusavit me servum tuum ad te dominum meum regem: tu 3. autem domine mi rex, * sicut angelus Dei es, fac quod placitum est tibi. ** Sup. 14. 17. & 20. 1. Reg. 29. 9.*

28. Neque enim fuit domus patris mei, nisi morti obnoxia domino meo regi: tu autem posuisti me servum tuum inter convivas mensæ tuæ: quid ergo habeo iustæ querelæ? aut quid possum ultra vociferari ad regem?

29. Ait ergo ei rex: Quid ultra loqueris? fixum est quod locutus sum: tu, & Siba dividite possessiones.

30. Responditque Miphiboseth regi: Etiam cuncta accipiat, postquam reversus est dominus meus rex pacificè in domum suam.

31. Berzellai quoque Galaadites, descen-

condens de Rogelim, traduxit regem Iordanem, paratus etiam ultra fluvium prosequi eum.

* 3. Reg. 2. 32. * Erat autem Berzellai Galaadites senex valde, id est octogenarius, & ipse praebebat alimenta regi, cum moraretur in Castris: fuit quippe vir dives nimis.

33. Dixit itaque rex ad Berzellai: Veni mecum, ut requiescas securus mecum in Ierusalem.

34. Et ait Berzellai ad regem: Quot sunt dies annorum vitae meae, ut ascendam cum rege in Ierusalem?

* Sup. 17. 35. * Octogenarius sum hodie: numquid vigent sensus mei ad discernendum suave, aut amarum? aut delectare potest servum tuum cibus & potus? vel audire possunt ultra vocem cantorum, atque cantatricum? quare servus tuus sit oneri domino meo regi?

36. Paululum procedam famulus tuus ab Iordane tecum: non indigeo hac vicissitudine.

37. Sed obscuro ut revertar servus tuus, & moriar in civitate mea, & sepeliar iuxta sepulchrum patris mei, & matris meae. Est autem servus tuus Chamaam, ipse vadat tecum, domine mi rex, & fac ei quiddid tibi bonum videtur.

38. Dixit itaque ei rex: Mecum transeat Chamaam, & ego faciam ei quiddid tibi placuerit, & omne, quod petieris a me, impetrabis.

39. Cumque transisset universus populus & rex Iordanem, osculatus est rex Berzellai, & benedixit ei: & ille reversus est in locum suum.

40. Transivit ergo rex in Galgalam, & Chamaam cum eo. Omnis autem populus Iuda traduxerat regem, & media tantum pars affuerat de populo Israël.

41. Itaque omnes viri Israël concurrentes ad regem dixerunt ei: Quare te furati sunt fratres nostri viri Iuda, & traduxerunt regem & domum eius Iordanem, omnesque viros David cum eo?

42. Et respondit omnis vir Iuda ad viros Israël: Quia mihi proprius est rex: cur irasceris super hac re? numquid comedimus aliquid ex rege, aut munera nobis data sunt?

43. Et respondit vir Israël ad viros Iuda, & ait: Decem partibus maior ego sum apud regem, magisque ad me pertinet David quam ad te: cur fecisti mihi iniuriam, & non mihi nunciatum est priori, ut reducerem regem meum?

Durius autem responderunt viri Iuda viris Israël.

CAPUT XX.

Ioab cum fratre Abisai persequens Sebam filium Bochri moventem contra David seditionem in Israël, Amasam in via occidit; tandemque ab obsidione Abela, misso Seba per murum capite, discedit.

1. **A**ccidit quoque ut ibi esset vir Belial, nomine Seba, filius Bochri, vir Iemineus: & cecinit buccina, & ait: Non est nobis pars in David, neque hereditas in filio Isai: revertere in tabernacula tua Israël.

2. Et separatus est omnis Israël a Davide, secutusque est Seba filium Bochri: viri autem Iuda adhererunt regi suo a Iordane usque Ierusalem.

3. Cumque venisset rex in domum suam in Ierusalem, tulit decem mulieres concubinas, quas dereliquerat ad custodiendam domum, & tradidit eas in custodiam, alimenta eis praebens: & non est ingressus ad eas, sed erant clausae usque in diem mortis suae in viduitate viventes.

4. Dixit autem rex Amasae: Convoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium, & tu adesto praesens.

5. Abiit ergo Amasa ut convocaret Iudam, & moratus est extra placitum quod ei constituerat rex.

6. Ait autem David ad Abisai: Nunc magis afflicturus est nos Seba filius Bochri quam Absalom: tolle igitur servos domini tui, & persequere eum, ne forte inveniat civitates munitas, & effugiat nos.

7. Egressi sunt ergo cum eo viri Ioab, Cerethi quoque & Phelethi: & omnes robusti exierunt de Ierusalem ad persequendum Seba filium Bochri.

8. Cumque illi essent iuxta lapidem grandem, qui est in Gabaon, Amasa veniens occurrit eis. Porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui, & desuper accinctus gladio dependente usque ad ilia, in vagina, qui fabricatus levi motu egredi poterat, & percutere.

9. Dixit itaque Ioab ad Amasam: Salve mi frater. * Et tenuit manu dexteram mentum Amasae, quasi osculans eum.

10. Porro Amasa non observavit gladium, quem habebat Ioab, qui percussit eum

Eodem anno M. 2981. Ant. Chr. 1023.

* 3. Reg. 2. 5.

eum in latere, & effudit intestina eius in terram, nec secundum vulnus apposuit, & mortuus est. Ioab autem, & Abisai frater eius persecuti sunt Seba filium Bochri.

11. Interea quidam viri, cum stetit iuxta cadaver Amasae, de sociis Ioab, dixerunt: Ecce qui esse voluit pro Ioab comes David.

12. Amasa autem conspersus sanguine, iacebat in media via. Vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad videndum eum, & amovit Amasam de via in agrum, operuitque eum vestimento, ne subsisteret transeuntes propter eum.

13. Amoto ergo illo de via, transibat omnis vir sequens Ioab ad persequendum Seba filium Bochri.

14. Porro ille transierat per omnes tribus Israël in Abela, & Bethmaacha: omnesque viri electi congregati fuerant ad eum.

15. Venerunt itaque & oppugnabant eum in Abela, & in Bethmaacha, & circumdederunt munitionibus civitatem, & obsessa est urbs: omnis autem turba, quae erat cum Ioab, moliebatur destruire muros.

16. Et exclamavit mulier sapiens de civitate: Audite, audite, dicite Ioab: Appropinqua huc, & loquar tecum.

17. Qui cum accessisset ad eam, ait illi: Tu es Ioab? Et ille respondit: Ego. Ad quem sic locuta est: Audi sermones ancillae tuae. Qui respondit: Audio.

18. Rursusque illa, Sermo, inquit, dicebatur in veteri proverbio: Qui interrogat, interrogat in Abela: & sic perficiebant.

19. Nonne ego sum quae respondeo veritatem in Israël, & tu queris subvertere civitatem, & evertere matrem in Israël? Quare praecipitas hereditatem Domini?

20. Respondensque Ioab, ait: Absit, absit hoc a me: non praecipito, neque demolior.

21. Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim Seba, filius Bochri cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradidit illum solum, & recessimus a civitate. Et ait mulier ad Ioab: Ecce caput eius mittetur ad te per murum.

22. Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscessum caput Seba filij Bochri proiecerunt ad Ioab. Et ille cecinit tuba, & recesserunt

ab urbe, unusquisque in tabernacula sua: Ioab autem reversus est Ierusalem ad regem.

23. * Fuit ergo Ioab super omnem exercitum Israël: Banaas autem filius Joiadae super Cerethaeos & Phelethaeos. * Sup. 8. 16.

24. Aduram vero super tributa: porro Iosaphat filius Ahilud, a commentariis.

25. Siva autem, scriba: Sadoc vero & Abiathar, sacerdotes.

26. Ira autem Iairites erat sacerdos David.

CAPUT XXI. Immissa, propter Saülis in Gabaonitas iniustam sevitiam, fame triennali, cui divertende, ad illorum petitionem David Saülis reliquias, praeter Miphiboseph tradit, ut crucifigerentur; quarum ossa una cum Saülis & Ionathae ossibus iubeat sepulturae tradi: narratur & quatuor bella Davidis adversus Philisthaeos.

1. **F**ACTA est quoque fames in diebus David tribus annis lugiter: & consuluit David oraculum Domini. Dixitque Dominus: Propter Saül, & domum eius sanguinum; quia occidit Gabaonitas.

2. Vocatis ergo Gabaonitas rex, dixit ad eos. (Porro Gabaonites non erant de filiis Israël, sed reliquiae Amorraeorum: filij quippe Israël iuraverant eis, & voluit Saül percutere eos zelo, quasi pro filiis Israël & Iuda.)

3. Dixit ergo David ad Gabaonitas: Quid faciam vobis? & quod erit vestri piaculum, ut benedicatis hereditati Domini?

4. Dixeruntque ei Gabaonites: Non est nobis super argento & auro questio, sed contra Saül, & contra domum eius: neque volumus ut interficiatur homo de Israël.

5. Quid ergo vultis ut faciam vobis?

6. Qui dixerunt regi: Virum, qui attrivit nos & oppressit inique, ita delere debemus, ut ne unus quidem residuus sit de stirpe eius in cunctis finibus Israël.

7. Dentur nobis septem viri de filiis eius, ut crucifigamus eos Domino in Gabaon Saül, quondam electi Domini. Et ait rex: Ego dabo.

8. * Pepercitque rex Miphiboseph filio Ionathae filij Saül, propter iusjurandum Domini, quod fuerat inter David & inter Ionathan filium Saül.

8. Tu-

Anno M. 2983. Ant. Chr. 1021.

* 1. Reg. 9. 15.

* 1. Reg. 18.

8. Tulit itaque rex duos filios Respha filiae Aia, quos peperit Saül, Armoni, & Miphiboseth: & quinque filios Michol filiae Saül, quos genuerat Hadrieli filio Berzellai, qui fuit de Molathi,

9. & dedit eos in manus Gabaonitarum, qui crucifixerunt eos in monte coram Domino: & ceciderunt hi septem simul occisi in diebus messis primis, incipiente messe hordei.

10. Tollens autem Respha filia Aia, cilicium substravit sibi supra petram ab initio messis, donec stillaret aqua super eos de caelo: & non dimisit aves lacerare eos per diem, neque bestias per noctem.

11. Et unciata sunt David quae fecerat Respha, filia Aia, concubina Saül.

12. Et abiit David, & tulit ossa Saül, & ossa Ionathae filij eius a viris Iabes Galaad, qui furati fuerant ea de platea Bethsan, in qua suspenderant eos Philisthiim cum interfecissent Saül in Gelboe:

13. Et asportavit inde ossa Saül, & ossa Ionathae filij eius: & colligentes ossa eorum, qui affixi fuerant,

14. sepelierunt ea cum ossibus Saül & Ionathae filij eius in Terra Benjamin, in latere, in sepulchro Cís patris eius: feceruntque omnia, quae praeceperat rex, & repropitiatus est Deus terrae post haec.

15. Factum est autem rursus praelium Philistinorum adversum Israël, & descendit David, & servi eius cum eo, & pugnabant contra Philisthiim. Deficiente autem David,

16. Iesibienob, qui fuit de genere Arapha, cuius ferrum hastae trecentas uncias appendebat, & accinctus erat ense novo, nisus est percutere David.

17. Praesidioque ei fuit Abisai filius Sarviae, & percussum Philisthaem interfecit. Tunc iuraverunt viri David, dicentes: Iam non egredieris nobiscum in bellum, ne extinguas lucernam Israël.

18. Secundum quoque bellum fuit in Gob contra Philisthaeos: tunc percussit Sobochaï de Husati, Saph de stirpe Arapha de genere gigantum.

19. Tertium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthaeos, in quo percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius Bethlehemites Goliath Gethaem, cuius hostile hastae erat quasi licitorium textentium.

20. Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir fuit excelsus, qui senos in manibus pedibusque habebat digitos, id est viginti quatuor, & erat de origine Arapha.

21. Et blasphemavit Israël: percussit autem eum Ionathan filius Samaa fratris David.

22. Hi quatuor nati sunt de Arapha in Geth, & ceciderunt in manu David, & servorum eius.

CAPUT XXII.

Canticum gratiarum actionis David pro sua ab omnibus inimicis liberatione.

1. **L**ocutus est autem David Domino verba carminis huius, in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saül.

2. & ait: Dominus petra mea, & robur meum, & salvator meus.

3. Deus fortis meus sperabo in eum: scutum meum, & cornu salutis meae: eleuator meus, & refugium meum: salvator meus, de iniquitate liberabis meum.

4. Laudabilem invocabo Dominum: & ab inimicis meis salvus ero.

5. Quia circumdederunt me contritiones mortis: torrentes Belial terruerunt me.

6. Funes inferni circumdederunt me: praevenerunt me laquei mortis.

7. In tribulatione mea invocabo Dominum, & ad Deum meum clamabo: & exaudiet de templo suo vocem meam, & clamor meus veniet ad aures eius.

8. Commota est & contremuit terra: fundamenta montium concussa sunt, & conquassata, quoniam iratus est eis.

9. Ascendit fumus de naribus eius, & ignis de ore eius vorabit: carbones succensi sunt ab eo.

10. Inclinavit caelos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.

11. Et ascendit super Cherubim: & volavit: & lapsus est super pennas venti.

12. Posuit tenebras in circuitu suo latibulum: cribrans aquas de nubibus caelorum.

13. Prae fulgore in conspectu eius, succensi sunt carbones ignis.

14. Tonabit de caelo Dominus: & excelsus dabit vocem suam.

15. Misit sagittas & dissipavit eos: fulgur, & consumpsit eos.

16. Et apparuerunt effusiones maris, & revelata sunt fundamenta orbis ab increpatione Domini, ab inspiratione spiritus furoris eius.

17. Misit de excelso, & assumpsit me: & extraxit me de aquis multis.

18. Li-

18. Liberavit me ab inimico meo potentissimo, & ab his qui oderant me: quoniam robustiores me erant.

19. Praevenit me in die afflictionis meae, & factus est Dominus firmamentum meum.

20. Et eduxit me in latitudinem: liberavit me, quia complacui ei.

21. Retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam: & secundum munditiam manuum mearum reddet mihi.

22. Quia custodivi vias Domini, & non egi impiè, a Deo meo.

23. Omnia enim iudicia eius in conspectu meo: & praecipua eius non amovi a me.

24. Et ero perfectus cum eo: & custodiam me ab iniquitate mea.

25. Et restituet mihi Dominus secundum iustitiam meam: & secundum munditiam manuum mearum, in conspectu oculorum suorum.

26. Cum sancto sanctus eris: & cum robusto perfectus.

27. Cum electo electus eris: & cum perverso pervertèris.

28. Et populum pauperem salvum facies: oculisque tuis excelsos humiliabis.

29. Quia tui lucerna mea Domine: & tu Domine illuminabis tenebras meas.

30. In te enim curram accinctus: in Deo meo transiliam murum.

31. Deus, immaculata via eius, eloquium Domini igne examinatum: scutum est omnium sperantium in se.

32. Quis est Deus praeter Dominum: & quis fortis praeter Deum nostrum?

33. Deus qui acinxit me fortitudine: & complanavit perfectam viam meam.

34. Coaequans pedes meos cervis, & super excelsa mea statuens me.

35. Docens manus meas ad praelium, & componens quasi arcum aereum brachia mea.

36. Dediti mihi clypeum salutis tuae: & mansuetudo tua multiplicavit me.

37. Dilatavisti gressus meos subter me: & non deficient tali mei.

38. Persequar inimicos meos, & conteram: & non convertar donec consumam eos.

39. Consumam eos & confringam, ut non consurgant: cadent sub pedibus meis.

40. Accinxisti me fortitudine ad praelium: incurvasti resistentes mihi subter me.

41. Inimicos meos dediti mihi dorsum: occientes me, & disperdam eos.

42. Clamabunt, & non erit qui salvet, ad Dominum, & non exaudiet eos.

43. Delebo eos: ut pulverem terreae: quasi lutum platearum comminam eos atque confringam.

44. Salvabis me a contradictionibus populi mei: custodies me in caput Gentium: populum, quem ignoro, serviet mihi.

45. Filij alieni resistent mihi, auditu auris obedient mihi.

46. Filij alieni defluerunt, & contrahentur in angustiis suis.

47. Vivit Dominus, & benedictus Deus meus: & exaltabitur Deus fortis salutis meae.

48. Deus qui das vindictas mihi, & dejicis populos sub me.

49. Qui educis me ab inimicis meis, & a resistentibus mihi elevas me: a viro iniquo liberabis me.

50. Propterea confitebor tibi Domine in gentibus: & nomen tui cantabo.

51. Magnificans salutes regis sui, & faciens misericordiam christo suo David, & semini eius in sempiternum.

CAPUT XXIII.

Verba novissima David, & catalogus virorum ipsius illustrium.

1. **H**aec autem sunt verba David novissima. Dixit David filius Isaï: Dixit vir, cui constitutum est de christo Dei Iacob, egregius psaltes Israël:

2. Spiritus Domini locutus est per me, & sermo eius per linguam meam.

3. Dixit Deus Israël mihi, locutus est Fortis Israël, Dominator hominum, iustus dominator in timore Dei.

4. Sicut lux aurorae, oriente sole, manè absque nubibus rutilat, & sicut pluvius germinat herba de terra.

5. Nec tanta est domus mea apud Deum, ut pactum aeternum iniret mecum firmum in omnibus atque munitum. Cuncta enim salus mea, & omnis voluntas: nec est quidquam ex ea quod non germinet.

6. Praevicatores autem quasi spinæ evellentur universi: quae non tolluntur manibus.

7. Et si quis tangere voluerit eas, armabitur ferro & ligno lanceato, igneque succensae comburentur, usque ad nihilum.

8. Haec nomina fortium David. Sedens in cathedra sapientissimus princeps inter tres, ipse est quasi tenerimus ligni ver-

* Anno M.
2986.
Ant. Chr.
1018.

* 1. Reg. 31.
12.

* 1. Reg. 17.
7.

* 1. Paral.
20. 4.

* Psal. 17.
49.

* Rom. 15.
9.

* Athor. 1.
30.

* 1. Paral.
11. 10.

vermiculus, qui octingentos interfecit impetu uno.

9. Post hunc, Eleazar filius patru eius Aholites inter tres fortes, qui erant cum David quando exprobraverunt Philisthim, & congregati sunt illuc in praelium.

10. Cumque ascendissent viri Israel, ipse stetit & percussit Philisthaeos donec deficeret manus eius, & obrigeret cum gladio: fecitque Dominus salutem magnam in die illa: & populus, qui fugerat, reversus est ad caesorum spolia detrahenda.

11. Et post hunc, Semma filius Age de Arari. Et congregati sunt Philisthim in statione: erat quippe ibi ager lente plenus. Cumque fugisset populus a facie Philisthim,

12. stetit ille in medio agri, & tuitus est eum, percussitque Philisthaeos: & fecit Dominus salutem magnam.

13. Nec non & ante descenderant tres qui erant principes inter triginta, & venerant tempore messis ad David in spelunca Odollam: castra autem Philistinorum erant posita in Valle gigantum.

14. Et David erat in praesidio: porro statio Philistinorum tunc erat in Bethlehem.

15. Desideravit ergo David, & ait: O si quis mihi daret potum aquae de cisterna, quae est in Bethlehem iuxta portam!

16. Irruperunt ergo tres fortes castra Philistinorum, & hauserunt aquam de cisterna Bethlehem, quae erat iuxta portam, & attulerunt ad David: at ille noluit bibere, sed libavit eam Domino,

17. dicens: Propitius sit mihi Dominus, ne faciam hoc: num sanguinem hominum istorum, qui profecti sunt, & animarum periculum bibam? Noluit ergo bibere. Haec fecerunt tres robustissimi.

18. Abisai quoque frater Ioab filius Sarviae, princeps erat de tribus: ipse est qui levavit hastam suam contra trecentos, quos interfecit, & inter tres nobilior, eratque eorum princeps, sed usque ad tres primos non pervenerat.

20. Et Banai filius Ioadae viri fortissimi, magnorum operum, de Cabseel: ipse percussit duos leones Moab, & ipse descendit, & percussit leonem in media cisterna in diebus nivis.

21. Ipse quoque interfecit virum Aegyptium, virum dignum spectaculo, ha-

* Prius numerati sunt, nempe Iesobam, Eleazar, & Semma. * 1. Paral. 11. 15.

* Hic incipit secunda trias, ex qua tamen duo tantum recensentur. Hieronymus tertium nominat Ionathan filium Sammae fratris David, de quo c. 21. v. 21.

bentem in manu hastam: itaque cum descendisset ad eum in virga, & vi extorsit hastam de manu Aegyptij, & interfecit eum hasta sua.

22. Haec fecit Banai filius Ioadae.

23. Et ipse nominatus inter tres robustos, qui erant inter triginta nobiliores: verumtamen usque ad tres non pervenerat: fecitque eum sibi David auricularium, a secreto.

24. Asael frater Ioab inter triginta, Elehanan filius patru eius de Bethlehem,

25. Semma de Harodi, Elica de Harodi,

26. Heles de Phalti, Hira filius Acces de Thecua,

27. Abiezer de Anathoth, Mobonna de Husati,

28. Selmon Aholites, Maharai Netophathites,

29. Heled filius Baana, & ipse Netophathites, Ithai filius Riba de Gabath filiorum Benjamin,

30. Banai Pharaonites, Hedda de Torrente Gaas,

31. Abialbon Arbathites, Azmaveth de Beromi,

32. Ellaba de Salaboni. Filij Iassen, Ionathan,

33. Semma de Orori, Aiam filius Sarar Arorites,

34. Elliphelet filius Aasbai filij Machari, Eliam filius Achitophel Gelonites,

35. Hesrai de Carmelo, Phara de Arb, 36. Igaal filius Nathan de Sobai, Bonni de Gadi,

37. Selec de Ammoni, Naharai Berothites armiger Ioab filij Sarviae,

38. Ira Iethrites, Gareb & ipse Iethrites,

39. Urias Hethaeus. Omnes triginta septem.

CAPUT XXIV.

David ob numeratum populum a Gad propheta correptus, ex tribus flagellis oblati pestem triduanam elegit: qua in populum sevientem, ac 70000. interemptis, orat David Dominum; & a Gad propheta admonitus, in area Arelina, dato pretio, altare erigit, cessatque pestis.

1. ET addidit furor Domini irasci contra Israel, commovitque David in eis dicentem: Vade, numerata Israel & Iudam.

* Prima triadis.

* Computat scilicet illis primis 6.

* 1. Paral. 21. 1. Anno M. 2087. Ant. Chr. 1017. etatis David 68.

2. Dixitque rex ad Ioab principem exercitus sui: Perambula omnes tribus Israel a Dan usque Bersabee, & numerate populum, ut sciam numerum eius.

3. Dixitque Ioab regi: Audeat Dominus Deus tuus ad populum tuum, quantum nunc est, iterumque centuplicet in conspectu domini mei regis: sed quid sibi dominus meus rex vult in re huicemodii?

4. Obtinuit autem sermo regis verba Ioab, & principum exercitus: egressusque est Ioab, & principes militum a facie regis, ut numerarent populum Israel.

5. Cumque pertrassissent Iordanem, venerunt in Aroer ad dexteram urbis, quae est in Valle Gade:

6. & per Iazer transierunt in Galaad, & in terram inferiorem Hodsi, & venerunt in Dan silvestria. Circumeunteque iuxta Sidonem,

7. transierunt prope montem Tyri, & omnem terram Hevaei & Chananaei, veneruntque ad meridiem Iuda in Bersabee:

8. & lustrata universa terra, affuerunt post novem menses & viginti dies in Ierusalem.

9. Dedit ergo Ioab numerum descriptionis populi regi, & inventa sunt de Israel octingenta millia virorum fortium, qui educerent gladium: & de Iuda quingenta millia pugnatorum.

10. Percussit autem cor David eum, postquam numeratus est populus: & dixit David ad Dominum: Peccavi valde in hoc facto: sed precor Domine, ut transferas iniquitatem servi tui, quia stultus egi nimis.

11. Surrexit itaque David mane, & sermo Domini factus est ad Gad prophetam & videntem David: dicens:

12. Vade, & loquere ad David: Haec dicit Dominus: Trium tibi datur optio, elige unum quod volueris ex his, ut faciam tibi.

13. Cumque venisset Gad ad David, nunciavit ei, dicens: Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua: aut tribus mensibus fugies adversarios tuos, & illi te persequentur: aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera, & vide quem respondeam ei, qui me misit; sermonem.

14. Dixit autem David ad Gad: Coartor nimis: sed melius est ut incidam in manus Domini (multae enim misericordiae eius sunt) quam in manus hominum.

15. Immisitque Dominus pestilentiam in Israel, de mane usque ad tempus constitutum, & mortui sunt ex populo a Dan usque ad Bersabee septuaginta millia virorum.

16. Cumque extendisset manum suam Angelus Domini super Ierusalem ut disperderet eam, misertus est Dominus super afflictione, & ait Angelo percutienti populum: Sufficit: nunc contine manum tuam. erat autem Angelus Domini iuxta aream Arelina Iebusai.

17. Dixitque David ad Dominum cum vidisset Angelum cadentem populum: Ego sum qui peccavi, ego inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? vertatur, obsecro, manus tua contra me, & contra domum patris mei.

18. Venit autem Gad ad David in die illa, & dixit ei: Ascende, & constitue altare Domino in area Arelina Iebusai.

19. Et ascendit David iuxta sermonem Gad, quem praecipit ei Dominus.

20. Conspiciensque Arelina, animadvertit regem & servos eius transire ad se:

21. & egressus adoravit regem prono vultu in terram, & ait: Quid causa est ut veniat dominus meus rex ad servum suum? Cui David ait: Ut emam a te aream, & aedificem altare Domino, & cesset interfectio quae grassatur in populo.

22. Et ait Arelina ad David: Accipiat, & offerat dominus meus rex, sicut placet ei: habes boves in holocaustum, & plastrum, & iuga boum in usum lignorum.

23. Omnia dedit Arelina rex regi: dixitque Arelina ad regem: Dominus Deus tuus suscipiat votum tuum.

24. Cui respondens rex, ait: Nequaquam ut vis, sed emam pretio arte, & non offeram Domino Deo meo holocausta gratuita. Emit ergo David aream, & boves, argenti sicli quingingenta.

25. & edificavit ibi David altare Domino, & obtulit holocausta & pacifica: & propitius est Dominus terrae, & cohibita est plaga ab Israel.

26. Postquam autem edificavit altare, & obtulit holocausta, & pacifica, & propitius est Dominus terrae, & cohibita est plaga ab Israel.

27. Postquam autem edificavit altare, & obtulit holocausta, & pacifica, & propitius est Dominus terrae, & cohibita est plaga ab Israel.

28. Postquam autem edificavit altare, & obtulit holocausta, & pacifica, & propitius est Dominus terrae, & cohibita est plaga ab Israel.

29. Postquam autem edificavit altare, & obtulit holocausta, & pacifica, & propitius est Dominus terrae, & cohibita est plaga ab Israel.

30. Postquam autem edificavit altare, & obtulit holocausta, & pacifica, & propitius est Dominus terrae, & cohibita est plaga ab Israel.

31. Postquam autem edificavit altare, & obtulit holocausta, & pacifica, & propitius est Dominus terrae, & cohibita est plaga ab Israel.

32. Postquam autem edificavit altare, & obtulit holocausta, & pacifica, & propitius est Dominus terrae, & cohibita est plaga ab Israel.

potest, ut illi tres anni, annis famis adijcendi sint, qua Israelite anno iam quarto premebantur, ob Gabonitarum sanguinem a Saule effusum, sup. 21. ni suspicaris mendium irrepisse in numeros. Sanè hic Septuaginta, 1722 tantum habent, ut in Paralip. * Dan. 13. 23.

* PRO VITANDA MOR-TALIT. EPISTOLA

* Supplementum ex Paralip. 21. 25. Sexcentis Siclis Iustissimi possidetis: ita ut quingenti sicli sint tantum pro bobus.